

Hond en poes thuis in Corona tijd (dialogoog tussen twee huisdieren)

Er zijn door de regering maatregelen getroffen in verband met besmettingsgevaar door het Corona virus, dat uit China over de hele wereld is uitgewaaid. Besloten is om scholen te sluiten en werknemers zoveel mogelijk thuis te laten werken. Dat betekent ook voor de huisdieren een verandering in de thuissituatie van de familie Lindeboom. Hond CAS en poes KIKI weten niet wat hen overkomt nu er vier mensen de hele dag thuis zijn. Het is wel gezellig, maar druk en het is wel wennen.

CAS: Het is gewoon maandag en de kinderen zijn nog steeds niet naar school. En baas heeft mij ook nog niet uitgelaten, terwijl ik nodig moet. Zij is op haar gemak bezig met eieren bakken. Doet ze alleen in het weekend. Snap jij het, Kiki?

KIKI: Het is wel gek, dat iedereen opeens thuis is, anders zijn ze altijd op tijd naar school en werk en is het soms echt haasten 's morgens. Vreemd, misschien komen we nog iets te weten.

CAS: Het is wel onrustig in huis, dus duidelijk iets aan de hand.

KIKI: Ja, de familie zat voor de televisie te luisteren naar de premier en toen schrokken ze, waren eerst stil en zaten daarna met de handen in het haar.

CAS: Zeg eens wat het was, want ik heb het niet meer zo goed kunnen volgen.

KIKI: Nou, er is een virus dat je heel ziek maakt en dat er al mensen in het ziekenhuis liggen, ook dat er geen vaccin voor is. En mensen moeten in een intelligente lockdown.

CAS: Dat klinkt wel aardig, dat woord, maar wat is het precies? Mogen ze niet meer naar buiten of gedeeltelijk, zoveel mogelijk thuisblijven, alleen naar de supermarkt en hond uitlaten? En je verder aan de maatregelen houden van anderhalvemeter afstand, veel handen wassen en misschien wel een mondkapje dragen?

KIKI: Je hebt het helemaal door, Cas, je hersentjes werken nog prima. We zullen nu moeten leven met een drukke huisomgeving en andere gewoontes. Bereid je maar voor.

CAS: Ik ben bang dat ik op mijn leeftijd niet meer kan omschakelen en wennen aan die drukte om me heen. Zo nu en dan wil ik toch echt een slaapje doen en er niet steeds uit.

KIKI: De kinderen volgen nu online onderwijs en zitten keurig achter hun laptopjes. Dat is wel een mooi systeem. Baas en vrouw zitten op een andere plek in huis te werken en zijn druk aan het telefoneren.

CAS: Mooi, dat het even rustig is, maar ik vrees al voor straks als ze een pauze inlassen. Dan wil baas zeker met mij een wandeling maken.

KIKI: En de kinderen zullen mij wel oppakken en willen spelen. Een keer is wel leuk, elke keer is teveel, dan wil ik mijn eigen ding doen. Als ze in de tuin spelen roepen ze me steeds. Lief van ze, maar ik wil m'n eigen gangetje gaan.

CAS: Oh, help, daar komt baas al aan met de riem en ik heb geen zin om uit te gaan. Lig net zo lekker in m'n mand.

KIKI: Je ziet er ook een beetje belabberd uit, Cas. Al die wandelingen doen jou niet goed op je oude dag. Je verlangt vast weer naar het normaal, net als ik.

CAS: De kinderen zullen hun vriendjes en vriendinnetjes wel missen en juf en meester ook. Dat is sneu voor ze, dus moeten we wel kameraadjes voor ze zijn.

KIKI: Je hebt gelijk, Cas, we hebben een goed leven bij de familie Lindeboom en worden prima verzorgd.

CAS: Nou Kiki, tot straks, baas heeft de koffie op en heeft mij aangelijnd. Daar gaan we weer voor de zoveelste keer vandaag. Heb hem vragend aangekeken, maar hij reageerde niet.

Vooruit dan maar, weer naar het bos...

KIKI: Arme Cas! Dat je dit nog moet meemaken op je oude dag. Om stress van te krijgen.

CAS (gedachte): Net wat ik dacht. Ik mag loslopen, dan gooit baas een stok en daar moet ik achteraan rennen en weer ophalen. Nou, dat ga ik dus niet doen. Een keer is wel genoeg en dan wil ik zelf rondlopen en snuffelen. Baas roept dat ik de stok moet zoeken en terugbrengen. Laat maar zitten, ik ben moe en wil naar huis. Mijn gewrichten doen zeer, ik ben een oude hond, begrijp je dat niet, baas.

KIKI: Hallo Cas, je ziet er niet best uit, zeker te vermoeiend.

CAS: Zeg dat wel, een uitputtingsrace. Ik kan alleen nog maar liggen en uitrusten. Baas zag wel dat ik moeilijk en langzaam ging lopen. Misschien belt hij de dierenarts en krijg ik een oppeppertje.

KIKI: De familie is ook van slag door de hele situatie en de gezelligheid is overgegaan in irritatie. Er vallen harde woorden. Ik blijf uit de buurt, krijg er stress van. Misschien moet ik ook wel een rustgevend pilletje.

CAS: Ik hoorde baas de dierenarts bellen en dat we er morgen terecht kunnen. Eens horen wat hij van de situatie vindt. Misschien zijn er meer huisdieren die er last hebben.

KIKI: Wat een aardige man, die dokter Kaag. Hij heeft bij mij stressverschijnselen geconstateerd en ik krijg nu Bachbloesemdruppeltjes. Lijkt me heerlijk, zal ik best van opknappen.

CAS: Dr. Kaag had het over gewrichtspijnen door slijtage en dat ik rustig aan moet doen, wel blijven bewegen, maar niet overdreven wandelen en zeker niet rennen achter een bal en stok. Dat is voorbij. Ik heb pijnstillers gekregen en een vitaminedrankje. Ben benieuwd of ik me iets beter ga voelen.

KIKI: Nu maar hopen dat de situatie met het virus snel anders wordt. Heb gehoord dat het virus niet op dieren kan overgaan, dus we kunnen gerust zijn. Wel zijn kwetsbare ouderen de klos, zij behoren tot de risicogroep. Gelukkig dat de familie gezond is gebleven. Binnenkort gaan ook de scholen weer open en kunnen baas en vrouw naar hun kantoor.

CAS: Laten we daar maar naar uitkijken. Het was leuk en gezellig met z'n allen, maar laat het alsjeblieft weer gewoon zijn. Het nieuwe normaal, heet dat, geloof ik.

KIKI: Eind goed, al goed zullen we maar zeggen. Eindelijk weer in ons dagelijkse ritme.

CAS: Morgen, als de familie uit huis is en er rust heerst, gaan wij lekker slapen en bijkomen van alle stress. Kom maar bij mij in de mand, Kiki, plaats genoeg en lekker knus.

KIKI: Dank je Cas, je bent een echte goeierd en lieve kameraad.

Tina H.